

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ע"ב ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּגִינֵי כֹהֵן, סְתִימֵי דְאֹרִייתָא, קְדִישֵׁי עֲלִינִין יִרְתִּין לָהּ, וְאַתְגַּלְיָא בְּשָׂאָר בְּנֵי עַלְמָא.
כְּגֻוּנָא דָּא כְּתִיב, (תהלים קב) לְסֹפֵר בְּצִיּוֹן שֵׁם יי' וְתִהְלֶתוּ בִירוּשָׁלַם, דְּהָא בְּצִיּוֹן
בְּמִקְדָּשָׁא, שְׂרִי לְאַדְכָּרָא שְׁמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא חֲזִי. וְלִבֵּר בְּכִנּוּיֵּי. וְעַל דָּא כָּלָא סְתִים
וְגַלְיָא. תֵּאנָא, כָּל מֵאן דְּגָרַע אֶת חַד מֵאֹרִייתָא. אוּ יוֹסִיף אֶת חַד בְּאֹרִייתָא, כְּמֵאן
דְּמִשְׁקֵר בְּשְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָא דְּמִלְכָּא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אָבָא, פִּרְשָׁה זֵו נִקְשְׁרָה בְּסוּד חֻכְמַת הַתּוֹרָה, וְהַכֵּל נִסְתָּר וְנִגְלָה. וְכָל הַתּוֹרָה
מְצוּיָה כְּגֻוֹן זֶה, וְאִין לָהּ דְּבָר בַּתּוֹרָה שְׁלֹא רְשׁוּם בּוֹ הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁנִּסְתָּר וְנִגְלָה.
מִשׁוּם כֹּה הַנִּסְתָּרוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה, קְדוּשִׁים עֲלִינִים יוֹרְשִׁים אוֹתָם, וְנִגְלִית לְשָׂאָר בְּנֵי
הָעוֹלָם. כְּמוֹ כֵּן כְּתוּב, (תהלים קב) לְסֹפֵר בְּצִיּוֹן שֵׁם ה' וְתִהְלֶתוּ בִירוּשָׁלַם. שְׁהֵרִי בְּצִיּוֹן
בְּמִקְדָּשׁ מִתֵּר לְהִזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ כְּרָאוּי, וּבַחוּץ בְּכִנּוּיֵּי. וְלִכֵּן הַכֵּל נִסְתָּר וְנִגְלָה.
לְמִדְּנוּ, כָּל מִי שֶׁגִּירַע אוֹת אַחַת מִהַתּוֹרָה אוּ מוֹסִיף אוֹת אַחַת לַתּוֹרָה, כְּמִי שֶׁמִּשְׁקֵר
בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

אמר רבי יצחק, עובדא דמצרים פלחין לשפחה, כמה דאוקימנא. עובדא דכנען, פלחין לההוא דאקרי (שמות יב) שבי אשר בבית הבור. ועל דא כתיב, (בראשית ט) ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. בגין כך כלהו מכתביבין (ס"א מברכין) (ס"א מכדבין) במלין קדישין, ועבדין עובדין (ס"א עריין) בכלא. בגיני כך כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה וגו'. רבי יהודה אמר, דעבדין דינין (ס"א זינין) בישין לשלטא על (נ"א לסאבא) ארעא, כמה דאת אמר ולא תטמא את אדמתה. וכתיב ותטמא הארץ. (ויקרא יח) כמעשה ארץ מצרים וגו', רבי חייא פתח, (איוב לח) לאחוז בכנפות הארץ וגו', תאנא, זמין קודשא בריך הוא לדכאה לארעיה, מכל מסאבותא דעמין עובדי עבודה זרה, דסאיבו לה. כהאי מאן דאחיד בטליתיה, ואנער טנופא מניה. וכל אינון דאתקברו בארעא קדישא, למשדי לון לבר, ולדכאה ארעא קדישא מסטרא אחרא (ס"א קדישא אחרא), כביכול דהוה מתזנא לשאר רבירבי עמין, ולקבלא מסאבותא דלהון, ולדכרא לון. וזמין לדכאה לה ולאעכרא לון לבר.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, מעשה של מצרים שעובדים לשפחה, כמו שבארנו. מעשה של כנען שעובדים לאותו שנקרא (שמות יב) שבי אשר בבית הבור. ועל זה כתוב, (בראשית ט) ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. משום כך כלם מכתביבים (מברכים) (מכזבים) בדברים קדושים, ועושים מעשים (עריות) בכל. משום כך, כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה וגו'. רבי יהודה אמר, שעושים דינים (מינים) רעים לשלט (לטמא) על הארץ, כמו שנאמר ולא תטמא את אדמתה. וכתוב ותטמא הארץ. כמעשה ארץ מצרים וגו'. רבי חייא פתח, (איוב לח) לאחוז בכנפות הארץ וגו'. למדנו, עתיד הקדוש ברוך הוא לטהר את ארצו מכל טמאת העמים עובדי עבודה זרה שטמאו אותה, כמי שאוחז

בטליתו ומנער את הטנפת ממנה. וכל אותם שנקברו בארץ הקדושה, לזרק אותם החוצה, ולטהר את הארץ מהצד האחר (קדוש אחר), כביכול שהיתה מזינה את שאר גדולי העמים ולקבל את טמאתם ולהנהיגם, ועתיד לטהר אותה ולהעבירם החוצה.

טקסט הזוהר

רבי שמעון היה מדכי טורי (ס"א שוקי) דטבריא, וכל דהוה תמן מית, הוה סליק ליה, ומדכי ארעא. תאנא, כתיב (ירמיה ב) ותבאו ותטמאו את ארצי וגו', אמר רבי יהודה, זכא חולקיה מאן דזכי בחייו למשרי מדורא בארעא קדישא. דכל מאן דזכי לה, זכי לאנגדא מטלא דשמאי דלעילא, דנחית על ארעא. וכל מאן דזכי לאתקשרא בחייו ביהאי ארעא קדישא, זכי לאתקשרא לבתר בארעא קדישא עלאה.

תרגום לעברית

רבי שמעון היה מטהר את (הרי) שוקי טבריה, וכל שהיה שם מת, היה מעלה אותו ומטהר את הארץ. למדנו, כתוב ותבאו ותטמאו את ארצי וגו'. אמר רבי יהודה, אשרי חלקו של מי שזוכה בחייו להשרות מדורו בארץ הקדושה. שכל מי שזוכה לה, זוכה להשפיע מטל השמים שלמעלה שיורד על הארץ. וכל מי שזוכה להקשר בחייו בארץ הקדושה הזו, זוכה להקשר אחר כך לארץ הקדושה העליונה.

טקסט הזוהר

וכל מאן דלא זכי בחייו, ומייתין ליה לאתקברא תמן, עליה כתיב, (ירמיה ב) ונחלתי שמתם לתועבה. רוחיה נפיק ברשותא נוכראא אחרא, וגופיה אתי תחות רשותא דארעא קדישא, כביכול עבד קדש חול, וחול קדש. וכל מאן דזכי למיפק נשמתיה בארעא קדישא, אתכפרו חובוי, וזכי לאתקשרא תחות גדפוי דשכינתא, דכתיב, (דברים לב) וכפר אדמתו עמו. ולא עוד אלא אי זכי בחייו, זכי לאתמשכא עליה רוחא קדישא תדיר, וכל מאן דיתיב ברשותא אחרא, אתמשך עליה רוחא נוכראא.

וְכָל מִי שֶׁלֹּא זֹכָה בְּחַיֵּיו, וּמִבֵּיָאִים אוֹתוֹ לְהַקְבֵּר שָׁם, עָלָיו כְּתוּב וְנַחֲלָתִי שְׁמָתָם לְתוֹעֵבָה. רוּחוֹ יֵצֵא בְּרִשּׁוֹת נִכְרִיָּה אַחֲרָת, וְגוֹפוֹ בָּא תַּחַת רִשּׁוֹת הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה כְּבִכּוּל, עֹשֶׂה קֹדֶשׁ חַל, וְחַל קֹדֶשׁ. וְכָל מִי שֶׁזֹּכָה לְהוֹצִיא נִשְׁמָתוֹ בְּאָרֶץ הַקְדוּשָׁה, מִתְּכַפָּרִים חֲטָאֵיו, וְזֹכָה לְהַקְשֵׁר תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה, שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים לב) וְכֹפֵר אֲדָמָתוֹ עֲמוֹ. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא אִם זֹכָה בְּחַיֵּיו, זֹכָה לְמַשֵּׁךְ עָלָיו רוּחַ קֹדֶשׁ תָּמִיד, וְכָל מִי שִׁיוֹשֵׁב בְּרִשּׁוֹת אַחֲרָת, נִמְשָׁכֶת עָלָיו רוּחַ אַחֲרָת נִכְרִיָּה.

טקסט הזוהר

תֵּאנָא, כַּד סָלִיק רַב הַמְנוּנָא סְבָא לְהֵתָם, הוּוּ עָמִיה תְּרִיסָר בְּנֵי מְתִיבְתָּא דִּילִיה, אָמַר לוֹן, אִי אָנָּא אֲזִיל לְאַרְחָא דָּא, לֹא עַל דִּידִי קָא עֲבִידְנָא, אֲלֹא לְאַתְבָּא פְּקֻדוֹנָא לְמֵאֲרִיָּה. תְּנִינָן כָּל אֵינּוֹן דְּלֹא זָכוּ לְהָאִי בְּחַיֵּיו, אֲתִיבִין פְּקֻדוֹנָא דְּמֵאֲרִיָּהוֹן לְאַחֲרָא.

תרגום לעברית

לְמִדְּנוּ, כְּשֶׁעָלָה רַב הַמְנוּנָא סְבָא לְשָׁם, הָיוּ עֲמוֹ שְׁנַיִם עֶשֶׂר בְּנֵי הַיְּשִׁיבָה שָׁלוּ. אָמַר לָהֶם, אִם אָנִי הוֹלֵךְ לְדֶרֶךְ הַזֶּה, לֹא עַל שְׁלִי אָנִי עוֹשֶׂה, אֲלֹא כְּדֵי לְהַשִּׁיב הַפְּקֻדוֹן לְבָעָלָיו. שְׁנֵינּוּ, כָּל אוֹתָם שֶׁלֹּא זָכוּ לָזֶה בְּחַיֵּיהֶם, הֵם מְשִׁיבִים אֶת פְּקֻדוֹן רַבּוֹנָם לְאַחֵר.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּגִינֵי כֹה, כָּל מֵאן דְּאֶעְבֵּר מֵאֵינּוֹן זִינִין בִּישׁוּן, אוּ רִשּׁוֹתָא אַחֲרָא בְּאַרְעָא, אַרְעָא אִסְתָּאבֶּת, וְוִי לִיה לְהֵהוּא גִבֹּר, וְוִי לְנַפְשִׁיהּ, דְּהֵא אַרְעָא קִדִּישָׁא לֹא מְקַבְּלָא לִיה לְבָתֵּר. עָלִיה כְּתִיב, (תְּהִלִּים קד) יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ, בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְרִשְׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּתַחֲיִית הַמֵּתִים, כְּדִין בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּהָ. (ויקרא יח) אֶת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לְלֶכֶת בָּהֶם וְגו', רַבִּי אַבָּא אָמַר, זִכָּאָה חוֹלְקָא דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵרַעִי בְּהוּ מְכָל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּבִגִּין

רְחִימוּתָא דִּילִיָּה עַל־יָהּ, יְהִיב לֹון נִימוּסִין דְּקִשּׁוּט, נָטַע בָּהּ אִילָנָא דְחַיִּי, אֲשֶׁרִי שְׂכִינְתָּא בִּינִיָּהּ. מַאי טַעְמָא. בְּגִין דִּישְׂרָאֵל רְשִׁימִין בְּרִשְׁמָא קִדִּישָׁא בְּבִשְׂרִיהֶון. וְאַשְׁתְּמוּדְעִין דְּאִינְהוּ דִּילִיָּה, (אשתמודעון) מְבַנֵּי הִיכְלִיָּה.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק, משום כך, כל מי שמעביר מאותם מינים רעים או רשות אחרת לארץ, הארץ נטמאת. אוי לאותו האיש! אוי לנפשו! שהרי הארץ הקדושה לא תקבל אותו אחר כך, עליו כתוב (תהלים קד) יתמו חטאים מן הארץ - בעולם הזה ובעולם הבא. ורשעים עוד אינם - בתחית המתים. אז - ברכי נפשי את ה' הללויה. את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם וגו'. רבי אבא אמר, אשרי חלקם של ישראל, שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם מכל העמים עובדי עבודה זרה, ובשביל אהבתו עליהם נתן להם הנהגות אמת, נטע בהם את עץ החיים והשרה שכינתו ביניהם. מה הטעם? משום שישראל רשומים ברשם קדוש בבשרם, ונודעים שהם שלו, [נודעים] מבני היכלו.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ג ע"א) ◆

טקסט הזהור

ובגני כך, כל אינון דלא רשימין ברשימו קדישא

תרגום לעברית

ומשום כך, כל אותם שלא רשומים ברשם הקדוש בבשרם, הם אינם שלו, ונודעים שכלם מצד הטמאה הם באים, ואסור להתחבר עמם ולדבר עמם בדברי הקדוש ברוך הוא, ואסור להודיעם דברי תורה, כי התורה כלה שמו של הקדוש ברוך הוא, וכל אות של התורה נקשרת לשם הקדוש. וכל מי שלא רשום ברשם הקדוש בבשרו, אסור להודיעו דבר תורה, וכל שכן להתעסק (להסתכל) עמו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

